

Křeček to tak chtěl míti,
kázal se mně strojiti
na ty hody do hospody,
mohl sem nechoditi.

Dlóho to netrvalo,
šest jich na mne čekalo.

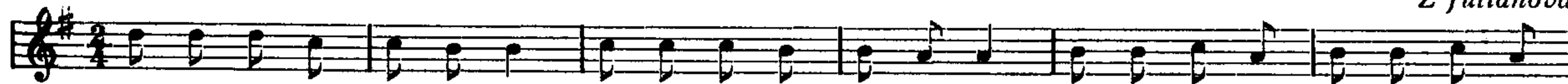
Sedmý s holí u stodoly,
to mě nejvíce bolí.

Tak oni mě pobili,
do luže mě vhodili.
Já chudátko, nebožátko,
kolinka mně vrzaly.

Běžel sem já k rychtáři,
myslel sem, že se zdaří.
On obrátil ke mně srdce,
strčil mě do trdlice.

2033.

Z Juliánova

Te ho - li - an - ský ho - de, te na - dě - la - le ško - de, šel sem já tam smu - tné na ně,

ha - bech se ro - zve - se - lil, dá - bel mně tam dlu - žen byl.

Te holianský hode,
te nadělale škode,
šel sem já tam smutné na ně,
habech se rozveselil,
ďábel mně tam dlužen byl.

Z hodů domů pospíchám,
vezma kabát utíkám.

Tu u dědiny po cestě,
tu mě štěstí potkalo,
šest jich na mně číhalo.

Jedna tahá za ruce,
druhá sází trgance,
a ta Kača Modrónova,
ta mě hákem dosíhá,

až se mně hřbet ohýbá.

Já sem běžel k rychtáři,
mysla, že se mně zdaří.
A pan rychtář poukázal,
velkó milost mě ukázal.
Do klady mě dat kázal.

806. LÁCE A NELÁCE

2034. (*Nápěv 238 [481]*)

Karadž. I. 298

Červený modrý rojovník,
kopa mládenců za trojník.

A oni ešče plakali,
že sú tak draho prodaní.

Červený bílý z růže květ,
jedna panenka za pět set.

2035.

Z Bohdalic

Buď - te pan - ny ve - se - lý, mláden - ci só la - ce - ní; pět a dva - cet za půl jabka,

pět a dva - cet za půl jabka a pa - de - sát za ce - lý.

Buďte panny veselé,
mládenci só lacení.

[: Pětadvacet za půl jabka :]
a padesát za celý.

2036. (*Nápěv 522 [958]*)

Měla sem galánů
jak na hrušce květů.
a včil mám jednoho,
nehodí sa světu.

Nehodí sa světu,
ani dobrým lidom,
bude brzo jarmak,
prodám ho tam židom.¹⁾

A židé, židáci,
kupte si galána!
Za štyry grajcary,²⁾
za dva ho dám ráda.³⁾